

УДК 351.84, 658

DOI: <https://doi.org/10.23939/dg2023.02>.**Шевченко Сергій Григорович***кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів**Інституту сталого розвитку імені В'ячеслава Чорновола**Національного університету «Львівська політехніка»*

ORCID: 0000-0002-5522-3258

e-mail: serhii.h.shevchenko@lpnu.ua

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ІНІЦІЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ ЗА УМОВ ОБМЕЖЕНОГО ФІНАНСУВАННЯ

Дослідження спрямоване на аналіз та оцінку ефективності державного регулювання процесу ініціювання інноваційних проєктів в умовах обмеженого фінансування. Головна увага зосереджена на механізмах, які використовує держава для стимулювання інноваційної діяльності підприємств та розвитку новаторських ідей. Стаття охоплює аналіз правового та фінансового середовища, що оточує інноваційні проєкти, а також оцінює роль державних програм та інструментів у сприянні їхньому запуску та розвитку. Розглянуто програми грантів, податкові пільги, гарантії держави та інші механізми фінансової підтримки, проаналізовано випадки успішного ініціювання інноваційних проєктів в умовах обмеженого бюджету та розроблено рекомендації для оптимізації державної підтримки. Дослідження спрямоване на визначення оптимальних стратегій для забезпечення сталого росту інноваційного сектора в умовах економічних обмежень.

Ключові слова. інноваційний проєкт; фінансова підтримка; державне регулювання; державно-приватне партнерство; інноваційний потенціал; стартап.

Постановка проблеми. Досвід країн з розвинутою економікою підкреслює важливість інвестиційної підтримки інноваційної діяльності для підвищення конкурентоспроможності та розширення технологічних можливостей країни. Проте, в Україні спостерігається недостатнє приділення уваги створенню та реалізації інвестиційних програм підтримки інноваційного розвитку. Ця проблема виникає через непослідовне проведення та низьку ефективність державної інноваційно-інвестиційної політики. Як наслідок, країна відстає в технологічному розвитку, спостерігається зменшення кількості інноваційно активних підприємств та гальмування розвитку високотехнологічних галузей промисловості. Це має прямий вплив на рівень конкурентоспроможності національної економіки.

Інвестиції є необхідним елементом для народження інновацій. Успіх кожного проєкту, спрямованого на інновації, визначається співвідношенням між фінансовим результатом та вхідними інвестиціями. Майже кожен інноваційний проєкт може бути розглянутий як інвестиційний, оскільки його основною метою є отримання прибутку. Однак, через несистемний характер та низьку результативність державної політики в галузі інновацій та інвестицій в Україні, країна відстає в технологічному розвитку порівняно з високорозвиненими країнами. Зменшується кількість інноваційно активних підприємств, і у розвитку високотехнологічних галузей промисловості спостерігається сповільнення. Це призводить до зниження конкурентоспроможності національної економіки.

Отже, проблема розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності є актуальною і вимагає негайного вирішення.

У ході дослідження було використано різноманітні загальнонаукові методи, які дали змогу визначити та встановити основні принципи розкриття проблем регулювання інноваційної діяльності на підприємствах. Аналітичний метод використовували для висвітлення взаємозв'язку між елементами, метод порівняння дав можливість аналізувати співставлення показників шляхом вимірювань або порівнянь із відповідними показниками. Статистичний підхід використовували для відображення ситуації протягом тривалого періоду та виявлення можливих ризиків та шляхів їх подолання. Використання методів індукції та дедукції пов'язане з формулюванням основних теоретичних принципів вивчення управління інноваційною діяльністю для визначення закономірностей цього процесу на практичному рівні. Метод узагальнення дозволив зробити висновки та висловити пропозиції з розв'язання конкретних проблем.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Великий внесок у вивчення інноваційної діяльності підприємств зробили чимало дослідників. В. Гриньова та О. Козирева [4] аналізували соціально-економічні проблеми інноваційного розвитку підприємств. І. Чикаренко [17] вивчала нормативно-правову базу та шляхи регулювання інноваційної діяльності в Україні. Ю. Лопатинський та Л. Водянка [7] розглядали вплив зарубіжного досвіду на регулювання інноваційної діяльності та обґрунтовували використання інструментів для стимулювання інновацій в умовах української економіки. Т. Вітренко-Хрустальова [1] досліджувала проблеми та напрями вдосконалення механізму державного регулювання інноваційного розвитку економіки. М. Скиба [13] структурувала процес державного регулювання інноваційної діяльності та аналізувала зарубіжний досвід. О. Жидяк [5] визначав систему державної підтримки

інноваційної діяльності в аграрній сфері. О. Ляшевська [8] аналізувала вплив органів регіональної влади на інноваційну активність регіону. Л. Федулова [16] досліджувала вплив глобалізаційних викликів на розвиток економіки України та розробляла концептуальну модель інноваційної стратегії для українських підприємств. А. Наумовець [10] пропонував шляхи розвитку інноваційних процесів на підприємстві. А. Гречан [3] обґрунтовувала підходи до формування інноваційної стратегії транспортних підприємств, використовуючи різноманітні методи, такі як аналіз, порівняння, статистика, індукція та дедукція, дослідження розкрило основні засади регулювання інноваційної діяльності на підприємствах.

Виклад основного матеріалу дослідження. У Законі України «Про інноваційну діяльність» зазначено, що державне регулювання інноваційної діяльності здійснюється шляхом:

- визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального і місцевого рівнів;
- формування і реалізації державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм;
- створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності;
- захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності;
- фінансової підтримки виконання інноваційних проектів;
- стимулювання комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ, що кредитують виконання інноваційних проектів;
- встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності;
- підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

Реалізація державної інноваційної політики забезпечується органами державного управління через системи методів та інструментів (засобів) державного регулювання [12].

При реалізації політики регулювання та стимулювання інноваційного розвитку державі постійно доводиться розв'язувати завдання балансування розподілу громадських ресурсів. Визначення співвідношення між виробництвом продукції для споживання та виробничого призначення в сучасних умовах цілковито стає пріоритетом державної політики. Очевидне обмеження джерел наповнення бюджету спонукає, часом, до складного вибору. Натомість деякі рішення викликають перелік питань, а в гіршому випадку – супротив громадськості.

Інвестуючи кошти в стимулювання споживчого попиту, суспільство відволікає їх від інвестицій та інновацій. Зокрема, ініціювання стартапів

в контексті державно-приватного партнерства, особливо соціального змісту, часто негативно сприймається громадами, і, як наслідок, віддаляють досягнення бажаного результату. З іншого боку, рішення зосередити кошти на реалізації інноваційних проєктів призводить до відносного зменшення обсягів споживання, поточного виробництва та інвестування. Це особливо актуально в умовах економічної стагнації.

Отже, інвестуючи в інновації, суспільство закладає основи стратегії для формування довгострокового внутрішнього ринку товарів для споживання та виробничого використання.

За даними платіжного балансу, оприлюдненими Нацбанком, чистий приплив прямих іноземних інвестицій в Україну за сім місяців 2023 року оцінюється на рівні 2,2 млрд доларів США, включаючи реінвестування доходів у розмірі 1,6 млрд доларів США. Обсяг реалізації капітальних інвестицій підприємств України у 2022 році становив 409 660,0 млн грн.

У 2022 році капітальні інвестиції найбільше спрямовувались у такі сфери: промисловість – 30,8%, сільське, лісове та рибне господарство – 12,6%, транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 12,1%, оптова та роздрібна торгівля; ремонт автомобілів і мотоциклів – 9,0%, державне управління та оборона; загальнообов'язкове соціальне страхування – 8,9%, будівництво – 8,0%, охорона здоров'я та соціальна допомога – 4,3%, інформація та телекомунікації – 4,1%, операції з нерухомим майном – 3,5% [2].

Отже, основним джерелом фінансування капітальних інвестицій є власні кошти підприємств, які становили 68,6% в січні-грудні 2021 року. Кредити банків та інші позики становлять 5,0%.

Держава та місцеві бюджети забезпечили 17,6% фінансування капітальних інвестицій в січні-грудні 2021 року. Частка коштів іноземних інвесторів становить 0,1%, а коштів населення на будівництво житла – 5,4%. Інші джерела фінансування становлять 3,3% [2].

У зв'язку з воєнною агресією Росії та введенням воєнного стану в Україні, Верховна Рада та уряд працюють над відновленням економіки та допомогою українським підприємцям. З метою повернення інвестицій укладено Закон «Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні», який спрямований на стимулювання інвестицій, підвищення інвестиційної привабливості та розвиток регіонів [11].

Індустріальні парки є іншим засобом повернення інвестицій, як потенційні індустріальні площадки для переселення компаній з інших країн з метою диверсифікації ланцюгів поставок. Ці парки вирішують пи-

тання зменшення часу до запуску компаній на ринку (Time-to-Market) за умови врахування часу, необхідного для пошуку оптимального місця розташування, початку будівництва та введення об'єктів в експлуатацію.

Згідно з Законом України «Про індустриальні парки», передбачено спрощений порядок передачі в оренду або власність земельних ділянок у межах індустриальних парків, а також надається довговічність і стабільність економічних відносин у цих парках. Закон також передбачає державне стимулювання для розвитку зареєстрованих індустриальних парків, яке може фінансуватися за кошти державного та місцевих бюджетів, інших джерел, які не суперечать законодавству. Крім того, державне стимулювання може здійснюватися шляхом супроводу інвесторів з боку місцевих та центральних органів виконавчої влади, а також спеціалізованих установ і організацій у вирішенні питань, пов'язаних із розвитком індустриальних парків.

Інвестори часто вдаються до прогнозування майбутніх конфліктів, що може призвести до зниження припливу прямих іноземних інвестицій (ПІІ) навіть до їхнього початку. Вплив воєнних конфліктів залежить від їхнього масштабу, тривалості та характеру. Спостереження свідчать, що інвестиції в галузі з високою інтенсивністю основного капіталу найбільше постраждають від конфліктів. Однак прибутковість може визначити, наскільки інвестори будуть готові приймати ризик.

Привернемо увагу до прикладів, таких як громадянська війна у Сирії та повномасштабне вторгнення на сході України, що призвели до значного зменшення припливу приватних інвестицій. Досвід може бути запозичений на прикладі війни в Грузії у 2008 році, коли конфлікт суттєво вплинув на обсяги приватних інвестицій, різні сектори економіки відчували вплив воєнного конфлікту по-різному.

Інвестори залишаються схильними до ризику, якщо очікуваний прибуток високий, навіть у країнах з історією військових конфліктів. Вплив конфліктів на прямі іноземні інвестиції може тривати багато років, проте деякі дослідження свідчать про позитивні тенденції через приблизно три роки після завершення масштабних військових конфліктів. Тим не менше, існують різні точки зору на це питання, і політичний ризик залишається важливим чинником для інвесторів.

Незалежно від галузі, інвестиції можуть продемонструвати менший вплив, якщо потенційний прибуток вважається достатньо високим для компенсації ризику. Фактично прибутковість інвестицій у країнах, які стали жертвами конфліктів, на 50% вища, ніж середня прибутковість у країнах з низьким рівнем доходу. Це пояснюють тим, що інвестиції в первинний сектор залишаються відносно стабільними.

Тривалість негативного впливу воєнних конфліктів на прямі іноземні інвестиції може коливатися. Деякі оцінки вказують на те, що ПІ можуть почати зростати приблизно через три роки після завершення масштабних військових конфліктів, понад 1000 смертей. Інші дослідження свідчать, що історія частих військових конфліктів створює постійний ризик для інвестування в країну, хоча є різні погляди на це питання [19].

Немає окремих досліджень, які вивчають тенденції приватного підприємництва в країнах із замороженими або тліючими конфліктами. Однак політичний ризик інвестування в ці країни зазвичай розглядається як високий або дуже високий, що суттєво негативно впливає на інвестиції. Політичний ризик, разом із макроекономічною стабільністю, є ключовим фактором для інвесторів на трирічному горизонті.

У країнах із збройними конфліктами інвестори залишаються дуже чутливими до рівня насильства. Наприклад, існує зв'язок між інтенсивністю ізраїльсько-палестинського конфлікту та впливом капіталу з Ізраїлю: у 2014 році, після несподіваної семитижневої військової операції в секторі Газа, приплив приватних інвестицій в Ізраїль зменшився на 50% [16].

Вплив військової агресії Росією на потік прямих зарубіжних інвестицій в Україну залишається значним. Хоча активні бойові дії обмежені лише частиною території країни, проте передбачуваний політичний ризик інвестування залишається високим через непередбачуваність противника та наявний конфлікт на лінії зіткнення.

Доповідь про інвестиційний клімат в Україні вказує на те, що міжнародні ЗМІ широко висвітлюють соціально-політичну ситуацію, що призводить до загального асоціювання всієї країни з військовими подіями. Провести чітку відмінність між регіонами України є важливим завданням, і для цього необхідний час без значних ескалацій, активна інформаційна політика та успішні іноземні інвестиції. Питанням є, чи зможе Україна представити проекти з достатньою прибутковістю для залучення інвесторів, які були б готові покрити ризики, пов'язані з інвестуванням в країну в стані війни та післявоєнний період.

Зазначимо, що деякі реальні іноземні інвестори не відсторонилися і не залякалися бойовими діями на сході. Успіх цих проектів може слугувати сигналом для інших потенційних інвесторів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Зрозуміло, інвестори розглядають безліч факторів, зокрема економічні та політичні аспекти. Опитування MIGA (Multilateral Investment Guarantee Agency – Багатостороннє агентство гарантій інвестицій) свідчить, що у постраж-

далих від конфліктів країнах головне хвилювання інвесторів стосується непередбачуваних змін у законодавстві, що впливають на їхні інвестиції, а не на питання безпеки. Зокрема, 62% респондентів визначили "законодавчі зміни" як свій основний політичний ризик, тоді як лише 15 і 4% вважають війну та тероризм головними загрозами для їхніх інвестицій. У країнах, що розвиваються, інвестори частіше зазнали збитків через втручання уряду, ніж через військовий конфлікт, зокрема через нормативні зміни, порушення контрактів та інші непередбачені обставини [16].

Дослідження від найбільшої інвестиційної компанії України, яка працює в сфері інвестицій та фінансових послуг, Dragon Capital, свідчить про те, що потенційні інвестори менше переймаються безпосередньо фактом військового конфлікту з Росією, ніж широко поширеною корупцією та недостатньою довірою до судової системи. Економічні фактори, такі як непередбачувані зміни валюти та нестабільність фінансової системи, а також обмеження на контроль над капіталом, трохи менше важливі, ніж питання безпеки. Важливо враховувати, що опитування може переоцінювати вплив військового конфлікту, оскільки респонденти вже зацікавлені в інвестиціях в Україну, незважаючи на військові події. Однак воно наголошує, що війна – лише один з чинників, що впливають на іноземні інвестиції в Україну.

Більшість попередніх іноземних інвестицій в Україну були фактично реінвестованим місцевим і російським капіталом, що засвідчує, що ключові проблеми, які стримували справжні іноземні інвестиції в Україну, існували до 24 лютого 2022 року. Ці проблеми потребують подальшого вирішення, як підкреслює Організація економічного співробітництва та розвитку, навіть при погіршенні політичної та безпекової ситуації, довгострокові проблеми залишаються, пов'язані з поганим бізнес-середовищем, слабкими інституціями та широко поширеною корупцією.

Протягом 2022 року було прийнято низку законів та поправок, що покликані скоригувати фінансові інституції на визначення особливих пріоритетів. В умовах воєнного стану надзвичайно важливим є забезпечення належного виконання місцевих бюджетів. З метою забезпечення ефективного функціонування бюджетної сфери Офіс Президента України, Уряд, Верховна Рада України, РНБО та інші центральні органи виконавчої влади приймають низку швидких, ефективних, оперативних рішень в напрямку формування задовільного простору для потенційного інвестування.

Окрім наявності військового конфлікту чи етнічної напруженості, політичні ризики визначаються стабільністю уряду, а також передбачу-

ваністю його політики та шансами виконати свої обіцянки інвесторам тощо. Основні важливі інноваційні виклики залежні від створення конкретних умов для іноземних інвестицій, а державний бюджет не дозволяє в достатньому обсязі фінансувати всі напрямки. Тому необхідно виділяти найбільш пріоритетні сфери, розвиток яких буде максимально корисним для всіх громадян.

Список використаної літератури

1. Вітренко-Хрустальова Т. М. Напрямки вдосконалення механізму державного регулювання інноваційного розвитку економіки України. Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку. 2013. №3(42). С. 1–8.
2. Державний комітет статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Гречан А.П. Особливості формування інноваційної стратегії транспортних підприємств. Вісник Національного транспортного університету. Серія "Економічні науки". Науково-технічний збірник. К.: НТУ, 2015. Вип. 3 (33).
4. Гриньова В. М., Козирева О. В. Соціально-економічні проблеми інноваційного розвитку підприємств: монографія. Х.: ВД «ІНЖЕК», 2006. С. 192.
5. Жидяк О.Р. Державна підтримка інноваційної діяльності підприємств аграрної сфери. Економіка та конкурентоспроможність підприємств інноваційна економіка. 2013. №1(39). С. 80–83.
6. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / за заг. ред. В.М. Гейця та ін.; НАН України. К., 2015. 336 с.
7. Лопатинський Ю.М., Водянка Л.Д. Державне регулювання інноваційної діяльності: зарубіжний досвід Економіка та управління національним господарством. 2018. № 16. С. 31–39.
8. Ляшевська О. І. Вдосконалення державного регулювання у фінансуванні інноваційної діяльності регіону. Вісник НУЦЗУ. Серія: Державне управління. 2017. №1(6). С. 295–304.
9. Міністерство економіки України. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=en-GB&id=14fdd5c9-70b6-4f46-b2f2-842dfc4a7b3f&title=InvestmentActivityInUkraine>
10. Наумовець А.Г. Внесок НАН України в інноваційний розвиток України. Вісник Національної академії наук України. 2017. № 1. С. 19–24.
11. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
12. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002р. № 40-IV. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
13. Скиба М. В. Теоретичні аспекти державного регулювання інноваційної діяльності: сутність, мета та засоби./ Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2017. №15(Частина 2). С. 121–124.
14. Статистичний рапорт Євростат. URL:<http://epp.eurostat.ec.europa.eu>
15. Статистичний збірник "Наукова та інноваційна діяльність в Україні". URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

16. Федулова Л. І. Концептуальна модель інноваційної стратегії України. Економіка і прогнозування. 2012. № 1. С. 87–100.
17. Чикаренко І.А. Проблеми державного регулювання інноваційної діяльності в Україні. Державне управління та місцеве самоврядування. 2012. №4(15). С. 95–106.
18. European Commission //Eurostat// Publications// All publications. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat>
19. Global innovation index//Analysis//Explore the interactive database of the 2018 indicators. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/analysis-indicator>

Shevchenko Serhiy Hryhorovych

PhD. in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship and Environmental Examination of Goods, Sustainable Development Viacheslav Chornovil Institute, Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-5522-3258
e-mail: serhii.h.shevchenko@lpnu.ua

STATE REGULATION OF THE PROCESS OF INITIATING INNOVATIVE PROJECTS UNDER CONDITIONS OF LIMITED FUNDING

Abstract. This study focuses on evaluating the effectiveness of state regulation in initiating innovative projects under limited funding. The primary emphasis is on examining the mechanisms employed by the government to stimulate innovative activities among enterprises and foster the development of innovative ideas. The analysis encompasses the legal and financial landscape surrounding innovative projects, evaluating the impact of government programs and instruments on their initiation and development.

Specifically, the study delves into grant programs, tax benefits, state guarantees, and other financial support mechanisms. It examines instances of successful initiation of innovative projects under budget constraints and formulates recommendations for optimizing state support. The overarching goal of the study is to identify optimal strategies for ensuring sustainable growth in the innovation sector within the constraints of economic limitations.

The study recognizes investment as a pivotal element for fostering innovation, emphasizing the critical role of the financial outcome relative to the input investment in determining the success of innovation-focused projects. While every innovative project inherently functions as an investment with the primary aim of generating profit, the study acknowledges the challenges posed by the non-systematic nature and limited effectiveness of state policies in innovation and investment within Ukraine.

The inadequacies in the country's technological development, attributed to these challenges, result in a decline in the number of innovatively active enterprises and a slowdown in the progress of high-tech industries. Consequently, this hampers the competitiveness of the national economy. The study seeks to address these issues and pave the way for more effective and strategic state support in fostering innovation within the constraints of limited resources.

Problem Statement. Countries with developed economies highlight the vital role of investment support in fostering innovation, enhancing competitiveness, and expanding technological capabilities. However, Ukraine faces a significant challenge as there is inadequate attention given to the establishment and execution of investment programs that support innovative development. This stems from the inconsistent implementation and low effectiveness of the state's innovation and investment policies, resulting in technological stagnation. Consequently, there is a decline in the number of innovatively active enterprises, and the growth of high-tech industries is hampered, directly impacting the national economy's competitiveness.

Review of Last Research. Several researchers have made noteworthy contributions to the exploration of enterprise innovation. Scholars such as V.M. Hrynyova, Kozyreva O.V., Chikarenko I., Lopatynskiy Yu.M., L. D. Vodyanka, T. M. Vitrenko-Khrustalova, among others, have significantly contributed to this field. Their work has provided valuable insights into various aspects of innovative activities within enterprises.

Main Research Material. The efficacy of state innovation policies is executed through the strategic deployment of methods and tools by state administration bodies, shaping the landscape of investment and innovation.

Investing in innovation is a pivotal strategy for establishing a long-term internal market for both consumer and industrial goods. While traditionally utilized funds to stimulate consumer demand have often led to losses in investment potential, directing resources towards innovative projects signifies a deliberate shift with potential repercussions on consumption, production, and ongoing investments—particularly crucial during economic stagnation.

In response to Russia's military aggression and the imposition of martial law in Ukraine, legislative efforts, such as the "On State Support of Investment Projects with Significant Investments in Ukraine" law, have been enacted to revive the economy and assist local entrepreneurs. This law targets the stimulation of investments, enhancement of investment attractiveness, and the overall development of regions.

Industrial parks emerge as a strategic tool for investment attraction, offering potential relocation sites for companies seeking to diversify supply chains. These parks effectively address the Time-to-Market challenge, considering the time required for optimal location identification, construction commencement, and facility operation.

The "On Industrial Parks" law in Ukraine streamlines the process for land plot lease or ownership within industrial parks, ensuring durability and stability in economic relations within these zones. State incentives, funded from state and local budgets or other legitimate sources, are also incorporated. Accompanying investors through local and central authorities, specialized institutions, and organizations further supports the development of industrial parks.

Despite industry variations, investments may exhibit less impact if the potential return is perceived as sufficiently high to offset associated risks. Notably, conflict-affected countries experience a 50% higher return on investment compared to low-income countries, showcasing the relative stability of investments in the primary sector.

Beyond military conflict and ethnic tensions, political risks hinge on government stability, policy predictability, and the likelihood of fulfilling commitments to investors. Addressing these challenges is crucial for creating a conducive environment for foreign investments.

Summary. Previous instances of foreign investment in Ukraine were essentially a rechanneling of local and Russian capital, underscoring that the fundamental obstacles impeding genuine foreign investment existed prior to the conflict. These persisting challenges, as highlighted by the Organization for Economic Co-operation and Development, encompass enduring issues such as a subpar business environment, weak institutional frameworks, and pervasive corruption, requiring sustained attention despite the escalation in political and security concerns.

Beyond the context of military conflict or ethnic tensions, the landscape of political risks hinges on governmental stability, the predictability of policies, and the likelihood of fulfilling commitments to investors. Consequently, the primary hurdles lie not merely in creating specific conditions for foreign investments but in addressing the underlying and persistent challenges that have historically hindered a more substantial influx of genuine foreign investment into Ukraine.

Keywords. Innovative project; financial support; state regulation; public-private partnership; innovative potential; startup.

References

1. Vitrenko-Khrustalova T. M. (2013). Napryamky vdoskonalenna mechanism derzhavnoho reguliuvannia innovatsiynogo rozvytku ekonomiky Ukrainy [Directions for improving the mechanism of state regulation of innovative development of the economy of Ukraine]. *Derzhavne reguliuvannia protsesiv ekonomichnogo regionalnogo rozvytku – State regulation of processes of economic and social development*. – No. 3(42). – P. 1-8. [in Ukrainian]
2. Derzhavnyi komitet statystyky Ukrainy. State Statistics Committee of Ukraine. <http://www.ukrstat.gov.ua> Mode of access to the resource: <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian]
3. Grechan A.P. (2015). Osoblyvosti formuvannia innovatsiynoi strategii transportnyh pidpryemstv [Peculiarities of forming an innovative strategy of transport enterprises]. *Visnyk Natsionalnogo transportnogo universytetu – Bulletin of the National Transport University. Series "Economic Sciences"*. Scientific and technical collection. – Kyiv: – Vol. 3 (33). [in Ukrainian]
4. Hrynyova V.M., Kozyreva O.V. (2006). *Sotsialno-ekonomichni problem innovatsiynogo rozvytku pidpryemstv [Socio-economic problems of innovative development of enterprises: monograph]*. – Kharkiv: VD "INZHEK",. – P. 192. [in Ukrainian]
5. Zhidiak O.R. (2013). Derzhavna pidtrymka innovatsiynoi dialnosti pidpryemstv agrarnoi sfery [State support for innovative activities of agrarian enterprises]. *Vseukrainskyi naukovo-vyrobnychy xhurnal "Ekonomika ta konkurentospromozhnist pidpryemstv Innovatsiyna ekonomika" – All-Ukrainian scientific and industrial journal "Economics and competitiveness of enterprises, innovative economy"*. – No. 1(39) – P. 80-83. [in Ukrainian]
6. Innovatsiyna Ukraina 2020: Natsionalna dopovid. (2015) Innovative Ukraine 2020: national report / by general ed. V.M. Geitsa and others; NAS of Ukraine. – Kyiv, – 336 p. [in Ukrainian]
7. Lopatynskiy Y.M., Vodianka L.D. (2018). Derzhavne reguliuvannia innovatsiynoi dialnosti: zarubizhnyi dosvid [State regulation of innovative activity: foreign

experience] *Ekonomika ta upravlinnia natsionalnym gospodarstvom – Economics and management of the national economy*. – No. 16. – P. 31-39. [in Ukrainian]

8. Lyashevska O.I. (2017). Vdoskonalennia derzhavnogo reguliuvannia u finansuvanni innovatsiynoi dialnosti region [Improvement of state regulation in the financing of innovative activities of the region] *Visnyk NUTSZU – Herald of NUTSZU. Series: Public administration*. – No. 1(6). – P. 295-304. [in Ukrainian]

9. Ministerstvo ekonomiky Ukrainy. Ministry of Economy of Ukraine. <https://www.me.gov.ua> Retrieved from: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=en-GB&id=14fdd5c9-70b6-4f46-b2f2-842dfc4a7b3f&title=InvestmentActivityInUkraine> [in Ukrainian]

10. Naumovets A.H. (2017). Vnesok NAN Ukrainy v innovatsiyniy rozvytok Ukrainy [Contribution of the National Academy of Sciences of Ukraine to the innovative development of Ukraine] *Visnyk Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy – Bulletin of the National Academy of Sciences of Ukraine*. – No. 1. – P. 19-24. [in Ukrainian]

11. Zakon Ukrainy «Pro investytsiynu diialnist» [The Law of Ukraine «On investment activity: Law of Ukraine dated 18.09.1991 No. 1560-XI // Database "Legislation of Ukraine" / Verkhovna Rada of Ukraine. zakon.rada.gov.ua Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> [in Ukrainian]

12. Zakon Ukrainy «Pro innovatsiynu diialnist» [The Law of Ukraine «On the innovative activity»]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> [in Ukrainian]

13. M. V. Skyba. (2017). Teoretychni aspekty derzhavnogo reguliuvannia innovatsiynoi dialnosti: sutnist, meta ta zasoby [Theoretical aspects of state regulation of innovative activity: essence, purpose and means] *Naukovyyi visnyk Uzhgorodskogo natsionalnogo universytetu – Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University. Series: International economic relations and the world economy*. – No. 15 (Part 2). – P. 121-124. [in Ukrainian]

14. Statystychnyi raport Evrostat. Eurostat statistical report: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu> Retrieved from: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu> [in Ukrainian]

15. Statystychnyi zbirnyk “Naukova ta innovatsiyna diialnist v Ukraini” Statistical collection "Scientific and innovative activity in Ukraine" <http://www.ukrstat.gov.ua>. Retrieved from: <http://www.ukrstat.gov.ua/> [in Ukrainian]

16. Fedulova L. I. (2012). Kontseptualna model innovatsiynoi strategii v Ukraini [Conceptual model of innovative strategy of Ukraine] *Ekonomika I prognozuvannia – Economics and forecasting*. – No. 1. – P. 87-100. [in Ukrainian]

17. Chikarenko I.A. (2012). Problemy derzhavnogo reguluvannia innovatsiynoi dialnosti v Ukraini [Problems of state regulation of innovative activity in Ukraine]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia – State administration and local self-government*. – No. 4(15). – P. 95-106. [in Ukrainian]

18. European Commission //Eurostat// Publications// All publications// Retrieved from: <https://ec.europa.eu/eurostat>

19. Global innovation index//Analysis//Explore the interactive database of the 2018 indicators // Retrieved from: <https://www.globalinnovationindex.org/analysis-indicator>